

Zaskroniec zwyczajny jest najpospolitszym wężem występującym w Polsce. Zatem wygrzewające się w porannym słońcu zaskrońce nie powinny zdziwić osoby spacerujące po lesie czy łące. Jak rozpoznać zaskrońca? Czy te objęte ochroną gatunkową węże są groźne dla człowieka?

Zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*) zamieszkuje większą część Europy, północną Afrykę, środkową część Azji i Azji Mniejszej. W Polsce można go spotkać praktycznie wszędzie, za wyjątkiem wysokich gór. Jednak zaskroniec najbardziej upodobał sobie podmokłe lasy, łąki i okolice zbiorników wodnych. Z racji tego, że są to gady zmiennocieplne, wygrzewające się w porannym słońcu zaskrońce, to typowy widok w polskich lasach.

Jak zidentyfikować zaskrońca? Problem z rozpoznawaniem węży polega na tym, że są niezwykle zwinne i zanim zdążymy się im przyjrzeć, znikają w trawie lub kryjówce. Oczywiście węży nie należy łapać – najlepiej przyjrzeć się układowi plam na ich grzbiecie.

Zaskroniec w tylnej części głowy ma dwie jaskrawe plamy. To właśnie żółtym lub żółto-pomarańczowym kleksom „za skroniami” zaskroniec zawdzięcza swoją nazwę.

Charakterystyczną cechą zaskrońca są również okrągłe źrenice. Długość ciała zaskrońca dochodzi do 150 cm (samica) i 80 cm (samiec). Jego głowa jest spłaszczona grzbietowo i słabo oddzielona od reszty ciała (ze względu na brak gruczołów jadowych).

Ciało zaskrońca pokryte jest drobnymi, szorstkimi łuskami, a kremowy brzuch wyłożony jest szerokimi tarczками. Zaskroniec charakteryzuje się jednolitym szarym, zielonkawym lub zielonkavo-brązowym kolorem tułowia i ogona. W zależności od podgatunku można spotkać też zaskrońce cętkowane, całe białe lub czarne bez charakterystycznych plam. Przykładem takiego jednolitego ubarwienia jest zaskroniec melanistyczny, którego można spotkać m. in. w Bieszczadach.

Nie bójmy się zaskrońców

Co istotne – zaskroniec jest wężem niejadowitym i całkowicie niegroźnym dla człowieka. Ma bardzo spokojne usposobienie i jeżeli poczuje zagrożenie, w obronie zaczyna udawać martwego albo wypuszcza ciecz o nieprzyjemnym zapachu, która ma zniechęcić potencjalnego agresora. Z racji tego, że jest świetnym pływakiem, zagrożony często ucieka do wody. Mimo iż zaskroniec jest całkowicie niegroźny dla człowieka, co roku setki tych gadów giną z rąk wystraszonych turystów.

A szkoda, bo zaskrońce to piękne i wyjątkowo pożyteczne węże. Niestety w Europie jest ich coraz mniej. Zagrożeniem dla zaskrońców są ludzie, a przede wszystkim turyści, dla których wszystko co pełza kojarzy się z jadowitą żmiją. A zaskrońce są łagodne – nie kęsa, nawet gdy weźmie się je do ręki, a gdy widzą człowieka, po prostu schodzą mu z drogi. „Kto więc nie chce stanąć z nimi oko w oko, niech chodzi, tupiąc. Tym sposobem ostrzeże te gady, które wprawdzie

są głuche jak pień, ale doskonale wyczuwają drgania podłoża.” – przekonuje Andrzej G. Kruszewicz na łamach portalu e-ogrody.pl.

Źródło: www.ekologia.pl